

МУЗЕЙНІ ЧИТАННЯ

Київ 2015

Міністерство культури України
Національний музей історії України
Музей історичних коштовностей України

МУЗЕЙНІ ЧИТАННЯ

Матеріали наукової конференції
“Ювелірне мистецтво – погляд крізь вікі”
10 – 12 листопада 2014 р.

Київ 2015

**Міністерство культури України
Національний музей історії України
Музей історичних коштовностей України**

МУЗЕЙНІ ЧИТАННЯ

**Матеріали наукової конференції
“Ювелірне мистецтво – погляд крізь віки”
10 – 12 листопада 2014 р.**

Київ 2015

ББК 79. 1я 43 = 85. 12я43

Музейні читання. Матеріали наукової конференції “Ювелірне мистецтво – погляд крізь віки”. – Київ, Музей історичних коштовностей України – філіал Національного музею історії України, 10–12 листопада 2014 р. – К., 2015. – 368 с.

Редакційна колегія:

відповідальна за випуск   Л.В. Строкова
відповідальний секретар   Л.С. Ключко
дизайн, верстка, макет   М.В. Панченко

Збірник «Музейні читання» містить матеріали наукової конференції «Ювелірне мистецтво – погляд крізь віки», яку щорічно (з 1993 р.) проводить Музей історичних коштовностей України – філіал Національного музею історії України. Автори статей: співробітники музеїв, науково-дослідних інститутів, університетів розглядають широке коло проблем: збереження культурної спадщини, вивчення музейних колекцій та окремих пам'яток ювелірного мистецтва, його сучасних тенденцій розвитку, технологія художньої обробки металу та коштовного каміння, особливості творчості митців-ювелірів на різних хронологічних етапах історії України.

ББК 79. 1я 43 = 85. 12я43

Видано за сприяння Олексія Євгеновича Шереметьєва – відомого колекціонера, українського мецената, покровителя історичної науки і музейної справи.

Ліфантій О.В.

ДРІБНІ ПЛАСТИНКИ ІЗ ЗОБРАЖЕННЯМИ ЧЛЕНИСТОНОГИХ – ПРИКРАСИ ОДЯGU СКІФІВ

Питання присутності зображенень комах та павуків¹ на коштовних аплікаціях, якими прикрашали церемоніальний одяг представники скіфської аристократії доволі складне. Йому присвячено ряд робіт², котрі, не можуть претендувати на беззаперечне його вирішення. В цілому, в інтерпретації комахи, яку зображене протиставленою павуку (рис. 1: 5–7) домінують дві точки зору. Згідно першої, якої дотримуються Н. Онайко³, Б.М. Мозолевський⁴, С.В. Полін⁵, О.Є. Фіалко з Ю.В. Болтриком⁶, та Л.І. Бабенко, що істоту трактовано як муху. Згідно другої, яку висловили дослідниці С.Т. Триколенко та О.В. Триколенко — як осу⁷. Крім того, не виключали трактовки цієї комахи як бджоли Б.М. Мозолевський⁸, а також С.Т. Триколенко та О.В. Триколенко у першій роботі з цього приводу.⁹

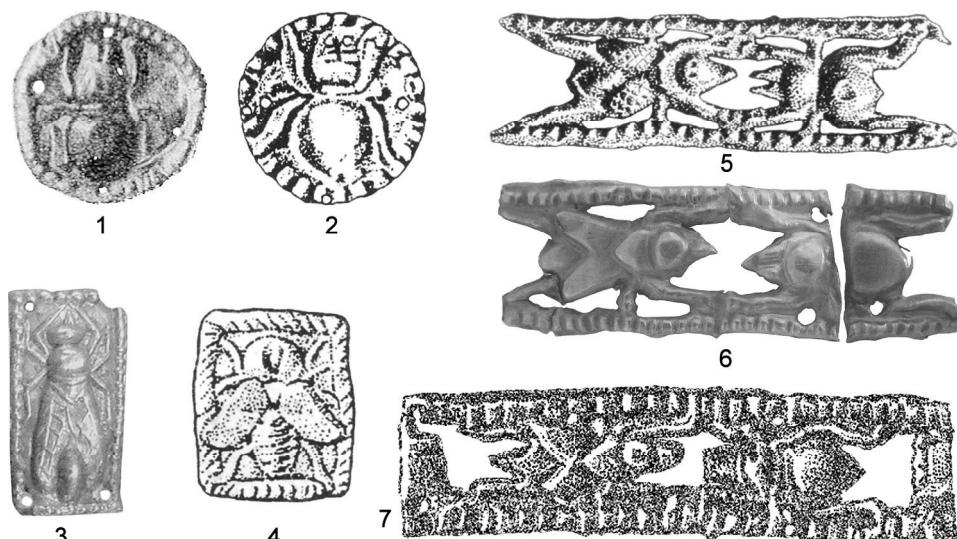

Рис. 1. Дрібні аплікативні прикраси із зображеннями членистоногих: 1 – Александрополь (за І.Є. Забеліним); 2, 4 – Огуз (за О.Є. Фіалко); 3 – Гайманова Могила (за С.В. Поліним); 5 – Мелітопольський курган (за Б.М. Мозолевським); 6 – Володимирівка курган 4 (фото автора); 7 – Вишнева Могила (за Ю.В. Болтриком та О.Є. Фіалко).

Наша наукова розвідка не претендує на остаточність. Аргументи, наведені дослідниками на підтримку тієї чи іншої трактовки досить переконливі. Проте, найбільш справедливою нам видається перша.

Єдиним вагомим аргументом на користь того, що розглянута тварина є осою є спостереження дослідниць реальної сцени, коли криптохіл тягне вжаленого ним павука.¹⁰ Але не можна заперечити можливість подібного вигляду нападу павука на муху. Крім того, «муха» їм видається не схожою на жертву. З такою ж впевненістю можна

сказати, що і павук тут не схожий на вжалену жертву, яку кудись тягнути. Не бентежить дослідниць і несхожість тварини на мелітопольських бляшках на осу. Вони відносять це до стилізації, до якої, на їх думку, вдався майстер.¹¹ Проте, загальний вигляд тварин, довжина тіла, розмір голови та розташування крил свідчать на користь того, що це скоріше муха, а не тендітний та стрункий криптохіл.

Таке протистояння двох істот є характерним прийомом скіфського звіриного стилю, який не обов'язково мав мати місце у природі (наприклад, протистояння поліморфних істот на різноманітних предметах скіфської торевтики). Крім того, не можна виключати вірогідності того, що майстер міг бачити сцену нападу павука на муху саме у такому вигляді.

Проте, головним фактором, який міг би спростовувати ту чи іншу думку, мали бстати згадки цих тварин у писемних джерелах. Адже, церемоніальне вборання скіфів прикрашалося не випадковими персонажами.¹² Павуки, оси та бджоли не фігурують в іранських письмових джерелах. При цьому у скіфській міфології не знаходимо цього персонажа. Отже малочисельність подібних зображень у прикрашенні одягу скіфів цілком зрозуміла. Нам відомо лише поодинокі згадки у давньогрецькій та індуській міфології. На павука було перетворено ткачиху Арахну, що посміла сперечатися з богинею Афіною.¹³ У давньоіндійській традиції Брахма, як павук вис із самого себе павутину світових законів та явищ.¹⁴

Натомість згадки мух відомі в міфології іранців. Демон смерті Насу («труп») представлений у вигляді огидної трупної муhi, яка прилітає після смерті людини, щоб заволодіти його душою та осквернити тіло.¹⁵ Тобто, цей персонаж асоціювався зі злом. Проте, відомо, що зображення шкідливих комах, або навіть засушені їх тіла використовуватися в якості оберегів.¹⁶ Цілком можливо, що і у випадку із образами муhi на золотих аплікаціях, вони відігравала роль своєрідного апотропея, який захищав душу і тіло людини від злих демонів.¹⁷ У грецькій міфології муhi були також не дуже популярні. До нашого часу дійшов міф про те, як Геракл прогнав їх з Еліди тому, що вони заважали йому приносити жертву в Олімпії, тоді герой приніс жертву Зевсу Апомнію («тому що відганяє мух») і тим самим прогнав їх за Алфей.¹⁸

Оси, наскільки нам відомо, відсутні у давньоіранській та давньогрецькій міфологіях. Натомість бджоли були дуже популярними. Хоча персонажів, зображеніх на золотих аплікаціях, майже ніхто з дослідників не асоціював із бджолами. Культ цієї комах існував у давніх греків із II тис. до н. е. Так у мікенських текстах є згадки про «служителів меду».¹⁹ Словом «Мелісса» («бджола») позначали німфу, родонаочальницю бджіл. Стародавні греки вважали бджіл божественими комахами, оскільки організація їхнього життя у вулику й виведення нових роїв видається подібними до суспільного життя й заснування колоній. Звідси уявлення про те, що бджоли — німфи, обернені на комах.²⁰ Крім того, так називали жриць Деметри й Артеміди.²¹ І це далеко не повний перелік.

На те, що у середовище кочівницької аристократії могли проникнути елементи культу богині-бджоли опосередковано свідчать її фігурки-

підвіски на намисті із Огузу.²² Проте одиничність знахідки, а також відеутність згадок про цей персонаж у скіфській міфології, не можуть бути вагомою підставою для такого твердження.

Отже, беззаперечних аргументів на користь тієї чи іншої точки зору, на жаль не маємо. Проте, сукупність прямих та опосередкованих даних переконує нас в тому, що на розглянутих пластівках зображені мухи.

На користь того, що на ажурних пластинках зображені саме протистояння павука та муhi свідчать бляшки з Огузу (рис. 1: 4) та Гайманової Могили (рис. 1: 3), на яких присутні більш реалістичні зображення. Комах, змальованих на пластинках з Гайманової Могили можна з великою долею ймовірності відносити до муhi з родини гедзів (*Tabanidae*), з роду *Haematopota* або *Tabanus*²³. Вони живляться кров'ю і в великій кількості присутні біля будь-якого стада худоби. На пластинці з ЦПС Огузу може бути муха з родини справжніх муhi (*Muscidae*), синіх та зелених муhi (*Calliphoridae*), м'ясних муhi (*Sarcophagidae*).

Детальний аналіз зображень павуків проведено Л.І. Бабенком.²⁴ Дослідник приходить до висновку, що на бляшках зображені павуків родини *Atypidae* чи один з видів павуків з роду чорних вдів — каракурта чи вдову степову (*Latrodectus tredecimguttatus*). С.Т. Триколено та О.В. Триколенко вважають, що зображені персонажі містив риси самки виду (*Hogna radiata*), або більш крупних видів — (*Golycosa vultuosa*) чи південноруського тарантула (*Allohogna singoriensis*).²⁵ На думку С.В. Корнеєва це зображення тарантула (*Lycosa singoriensis*), найбільшого павука розповсюдженого у степах України. Не залежно від розбіжностей стосовно виду змальованої істоти, всі дослідники сходяться на думці, що це саме павук, не дивлячись на певні неточності у його зображенні (менша кількість ніг та неточні пропорції).

Практично повна відсутність цих персонажів у давньоіранській міфології та їх одиничність на предметах греко-скіфської торевтики наводить на думку про нескіфське походження самих виробів, ідеї, яка в них була втілена, або зображеніх персонажів.

Отже, окресливши можливі варіанти інтерпретації зображень павуків та «муhi», проаналізуємо їх археологічний контекст. Всі розглянуті пластівки походять з шести поховальних комплексів степового Причорномор'я (рис. 2).²⁶ Типи було виділено на основі зображення, форми пластинок, а також їх виконання. Сюжет протистояння двох істот походить з трьох курганів, що

Рис. 2. Карта розташування курганів з дрібними пластинками із зображеннями членистоногих: 1 – Гайманова Могила; 2 – Володимирівка курган 4; 3 – Вишнева Могила поховання 4; 4 – Мелітопольський курган; 5 – Огуз; 6 – Олександрополь.

розташовані досить близько одне від одного у басейні р. Молочна: поховання 4 кургану Вишнева Могила²⁷, гробниці № 1 Мелітопольського кургану²⁸, поховання 1 кургану 4 у с. Володимиривка²⁹. З двох курганів (Північної могили Огузу³⁰ та центральної поховальної споруди Олександropоля³¹) походять круглі бляшки із образом павука. Зображення «мухи» походить з центральної поховальної споруди Огузу³² та поховання 3 Північної гробниці № 1 Гайманової Могили³³.

Тобто, на основі наявного матеріалу нами було виділено три типи аплікативних прикрас (табл. 2.). При цьому, платівок із зображенням мух — 35 екземплярів у п'яти курганах. Із зображенням павуків — 39 екземплярів у п'яти курганах. У трьох комплексах зустрінуті платівки зі сценою протистояння павука та муhi, у одному комплексу (Гайманова Могила) — лише зображення муhi, та у одному (Олександropіль) лише зображення павука. У різних похованнях одного комплексу (Огуз) знайдено окремі зображення муhi та павука (табл. 1).

Судячи з контексту знахідок, платівки зі сценами протистояння прикрашали головні убори (знахідки в Мелітопольському та Володимиривському к.4). Що ж до окремих зображень бджіл та павуків, важко сказати, яку зону одягу вони оздоблювали.

Варто відмітити хронологічну та територіальну близькість комплексів з описаними платівками. Вони всі датуються в межах третьої чверті (або другої половини) IV ст. до н. е. Крім того, всі кургани, за винятком Олександropоля, розташовані у Дніпро-Молочанському межиріччі. А три кургани зі сценами протистояння взагалі розташовані досить компактно (рис. 2). Отже, можна говорити про певну «моду» на цей сюжет, яка спалахнула й згасла, не набувши широко поширення. Проте, наявність окремих платівок з муhamи та павуками у курганах рівню царських (Огуз), царської родини (Олександropіль) та родичів царя (Гайманова Могила)³⁴ може говорити про їх «вищий статус» порівняно зі сценою протистояння. Так противоречіє мухи та павука втілено лише в ажурних пластинках у похованнях пілофорів другого рівня (Вишнева Могила п.4., Володимиривка к. 4, Мелітопольський курган).

Також ми приєднуємося до думки О.Є.Фіалко, що на ажурних платівках зображені традиційне для скіфського звіриного стилю противоречіє³⁵, лише персонажі цієї боротьби мають грецьке коріння. Особливо підкріплює цю думку, на наш погляд, наявність у більшості поховань (два з трьох) таких самих ажурних пластин (ймовірно, від тих самих головних уборів) із зображенням протистояння двох котячих хижаків. Така сцена є класичною для скіфського звіриного стилю. Вірогідно, у випадку із мухою та павуком спостерігається підлаштування традиційних грецьких сюжетів під смаки варварів-замовників. Подібне припущення було висунуто Д.С. Раевським стосовно зображеній грецьких міфологічних персонажів для втілення персонажів власне скіфських міфів.³⁶ І видається нам цілком переконливим. Проте, судячи з малого числа зображень комах на платівках одягу ці створіння так і не набули популярності у середовищі скіфської аристократії.

Табл. 1. Розподіл по видовій належності зображень

Тип	Клас	Ряд	К-сть екз.	Курган	Датування (пр. до н.е.)
Членистоногі	комахи	Двокрилі	6	Гайманова Могила ПнГ № 1п. 3	350-320/365-350
			3(?) ³⁷	Володимирівка к. 4, п.1.	350-325
			1	Вишнева Могила п. 4	350-320
			24	Мелітопольський курган Г№ 1	350-320
			1	ЦПС Огузу	330
	павукоподібні	павуки	3(?)	Володимирівка к. 4, п .1	350-325
			1	Вишнева Могила п. 4	350-320
			24	Мелітопольський курган Г№ 1	350-320
			9	ПнМ Огузу	330
			2	ЦПС Олександрополя	320-300/340-330

Табл. 2. Розподіл по типам платівок

Типи платівок	К-сть	Курган	Розмір (мм)	Зона одягу	Стать	Датуван- ня (пр. до н.е.)
муха у прямокут- нику	6	Гайманова Могила ПнГ№ 1п. 3	20-21*10- 10,5 (1 екз. обрізався по краю)	?	?	360- 325/365-350
	1	ЦПС Огузу	23*20	?	Ч (?)	330
павук у колі	9	ПнМ Огузу	19-18	?	Ж(?)	330
	2	ЦПС Олександрополя	19-18	?	?	320- 300/340-330
протисто- яння мухи та павука	3(?)	Володимирівка к. 4, п.1	35*10	головний убір	Ж(?)	350-325
	1	Вишнева Могила п. 4	47*13	головний убір	Ж	350-320
	24	Мелітопольський курган Г№ 1	35-43*11- 15	головний убір	Ж	350-320

Примітки:

- 1 Ці тварини відносяться до біологічного типу членистоногих (*Arthropoda*).
- 2 Триколенко О.В. Ажурні золоті платівки із зображенням маленьких степових істот (до вивчення знахідок з Мелітопольського кургану) // Музейні читання. Матеріали наукової конференції грудень 2000 р. Київ, 2001. С. 63–71; Триколенко О.В., Триколенко С.Т. Про центр виготовлення пластинок із зображенням комах та тварин із скіфських курганів Північного Причорномор'я // Музейні читання. Матеріали наукової конференції «Ювелірне мистецтво – погляд крізь віки» 15 – 17 листопада 2010 року. Київ, 2011. С. 113–120; Триколенко С.Т., Триколенко О.В. Изображение осы с пауком золотых пластинок из Мелитопольского кургана и его связь с реальностью // Музейні читання. Матеріали наукової конференції «Ювелірне мистецтво – погляд крізь віки» 14 – 16 листопада 2011 року. Київ, 2012. С. 137–145; Бабенко Л.И. Золотая бляшка с изображением паука из собрания Харьковского исторического музея (Вдячна за можливість ознайомитись з неопублікованою роботою дослідника, яка має вийти друком у збірці на пошану А.Ю. Алексєва).
- 3 Онайко Н.А. Античный импорт в Приднестровье и Побужье в IV-II вв. до н.э. // САИ. 1970. Вып. Д1–27. С. 106.
- 4 Тереножкин А.И., Мозолевский Б.Н. Мелитопольский курган. Киев, 1988. С. 93.
- 5 Полин С.В., Кубышев А.И. Скифские курганы Устлюкского междуречья. Киев, 1997. С. 31; Бидзила В.И., Полин С.В. Скифский царский курган Гайманова Могила. Киев, 2012. С. 395.
- 6 Болтрук Ю.В., Фиалко Е.Е. Украшения из скифских погребальных комплексов Рогачикского курганного поля // Старожитності степового Причорномор'я і Криму. Т. XIV. Запоріжжя, 2007. С. 53
- 7 Триколенко С.Т., Триколенко О.В. Изображение осы с пауком... – С. 137–145.
- 8 Тереножкин А.И., Мозолевский Б.Н. Вказ. праця. С. 93.
- 9 Триколенко О.В. Ажурні золоті... – С. 65–66.
- 10 Триколенко С.Т., Триколенко О.В. Изображение осы с пауком... – рис. 3–4.
- 11 Там само. С. 142.
- 12 Ключко Л.С. Кореляція сюжетів у декорі вбраний скіф'янок // Музейні читання. Матеріали наукової конференції «Ювелірне мистецтво – погляд крізь віки» 14 – 16 листопада 2011 року. Київ, 2012. С. 69–87; Раєвский Д.С. Мир скифской культуры. М., 2006 – С. 373–375; Лифантий О.В. Орнитоморфные изображения на золотых аппликативных украшениях одежды скифов // у друці.
- 13 Овидий. Метаморфозы. VI 1–145
- 14 Мифы народов мира. В 2 т. Т. 2. М., 1982. С. 295.
- 15 Там само. С. 188.
- 16 Там само. С. 202.
- 17 Думка Бабенко Л.І. про те, що у сцені протистояння роль оберега- захисника виконував саме павук, який оберігав людину від злого духа, представленого мухою оригінальна і заслуговує на увагу. Проте нам видається, що це питання залишається дискусійним. Адже маємо два поховання (Огуз та

Гайманова Могила), де присутні лише мухи, вписані у прямоокутник. Тобто, гіпотетичний захисник-павук відсутній. А значить за такою логікою людина, що їх носила була не просто не захищена перед демоном-мухою, а й була у найбільшій небезпеці.

- ¹⁸ Павсаній. Описаніє Эллады. V 14, 1.
- ¹⁹ Гамкелідзе Т.В., Иванов В.В. Индоевропейский язык и индоевропейцы. Тбілісі., 1984. С. 605.
- ²⁰ Мифи народов мира... – С. 355.
- ²¹ Словник античної міфології / Уклад. І.Я. Козовик, О. Д. Пономарів; вступ. стаття А.О. Білецького; відп. ред. А.О. Білецький. 2-е вид. К., 1989. 240 с.
- ²² Болтрик Ю.В. Огуз – гробница властителя кочевой империи (история исследования крупнейшего кургана Скифии // Древний мир. Вып. 2 – 2001. С. 4.
- ²³ Висловлюємо щиру вдячність за консультації та визначення ентомологу С.В. Корнеєву, аспіранту Інституту зоології.
- ²⁴ Ще раз дякуємо Л.І. Бабенку за можливість ознайомитися з його ще неопублікованою роботою.
- ²⁵ Триколенко С.Т., Триколенко О.В. Изображение осы с пауком... – С. 142.
- ²⁶ Слід зауважити, що нами не врахована пластинка з Харківського історичного музею у вигляді павука у колі, яка публікується вперше у вже згадуваний роботі Бабенка Л.І. Її походження не відоме, отже не є предметом нашого дослідження.
- ²⁷ Болтрик Ю.В., Фіалко Е.Е. Вказ. праця. Рис. 1, 2.
- ²⁸ Тереножкин А.И., Мозолевский Б.Н. Вказ. праця. Рис. 98, 7; рис. 103.
- ²⁹ Полін С.В., Кубышев А.И. Вказ. праця. Рис. 24, 12.
- ³⁰ Фіалко Е.Е. Золотые бляшки из кургана Огуз // РА. 2003. № 1. Рис. 2, 18.
- ³¹ ДГС. (І). Атлас. СПб. 1866. Табл. 8, 12.
- ³² Фіалко Е.Е. Вказ. праця. Рис. 2, 19.
- ³³ Бидзіля В.И., Полін С.В. Вказ. праця. Рис. 538.
- ³⁴ За схемою соціальної стратифікації Ю.В. Болтрика (див. напр.: Болтрик Ю.В. Соціальна стратифікація Скіфії періоду «Золотої осені» // Магістеріум. Археологічні студії. Вип.6. К., 2001).
- ³⁵ Фіалко Е.Е. Вказ. праця. С. 126.
- ³⁶ Раевский Д.С. Мир скифской культуры. М., 2006 – С. 467.
- ³⁷ У згаданій роботі Поліна С.В. та Кубышева А.І. вказано, що знайдено один екземпляр такої бляшки у двох фрагментах (с. 31). Проте, у Наукових фондах Інституту археології НАН України зберігаються під номером 3-3365 дрібні фрагменти різних пластинок, у тому числі від щонайменше двох із зображенням протистояння павука та «мух». Отже можна говорити, що принаймні три бляшки знайдені в цьому похованні. Висловлюю вдячність зберігачу Розділу І Наукових фондів, науковому співробітнику А.О. Денисовій за можливість опрацювати матеріали.